

Agraïment

Angelita Escolí Nos

La data del 15 de gener marca una fita tristament important al si de les famílies Barberà-Escolí i Pérez-Tomàs, degut al greu accident de trànsit que tingué el seu estimat fill Carlos Barberà. Per a elles, és com si hagués tornat a nàixer.

Eixe dia al voltant de les 12'30 h circulava amb moto, per la carretera nacional 340, a l'altura de la Torre dels Escipions (Tarragona) en direcció Torredembarra, va col·lisionar amb una furgoneta i va sortir després amb el pes de la moto damunt d'ell.

Va estar un hora sense sentit, fins que a la secció d'urgències de l'hospital Joan XXIII de Tarragona el van reanimar.

Sincerament, donem les gràcies de tot cor a totes les persones que vénen solidaritzant-se amb nosaltres, pregunten i ens donen ànim, principalment demanen que li'l transmetem a Carlos. Per a nosaltres és molt d'agrair perquè demostra l'interès i afecte de tothom i ajuda a suportar millor la pena que ens tenalla a tota la família, commocionada pel succés.

Cal ser sumament prudent amb la velocitat, quan circulem i no donar lloc a cap distracció que ens aparti de l'objectiu principal, arribant al destí sense accidents.

Seria molt bo que disminuïra la important i dolorosa xifra de morts que contínuament es publica pels mitjans de comunicació, ocorregudes a les carreteres espanyoles. Persones que alegrement pugen a un vehicle i tornen a casa dins d'una caixeta.

Motocicleta implicada en el choque de ayer.

LLUÍS MILIÁN

UN MOTORISTA, HERIDO GRAVE EN LA N-340

El conductor de una motocicleta Honda resultó herido grave ayer en un accidente ocurrido a las 12.30 h, en el kilómetro 1169 de la N-340, a la altura de la Torre dels Escipions. En el choque se vio implicado también una furgoneta Peugeot Partner. La persona herida es Carlos B. E., que fue evacuado al Hospital Joan XXIII. El accidente provocó importantes retenciones.

Per a Carlos molt d'ànim, fe i paciència. Tot passarà i tornaràs a exercir el teu magisteri a la universitat Rovira i Virgili. A riure i jugar amb els teus estimats fills Carlos i Àlex. Malgrat la curta edat, ens han demostrat ser molt madur front el destret que els ha presentat la vida. Amb el temps els veuràs fer-se homes de profit.

Tornaràs a gaudir de la vida junt a la teua esposa Inma, intel·ligent, abnegada i amorosa infermera. La resta de familiars i amics gaudirem dels teus encertats consells,

bona disposició en tot moment, alegria, comunicació i diàleg.

De debò, ens fas molta falta a tots. Ens consola veure't, tenir-te entre nosaltres, poder-te abraçar... Carlos tracta de mantenir bon esperit. Tot el dolor que ara et toca patir aplegarà un dia que passarà, gràcies a la col·laboració dels equips metges i sanitaris que t'atenen, de la teua força de voluntat, el carinyo de tothom i la protecció del Crist del Calvari.

¡Ánimo, Carlos!

¡Hola, Carlos!, ¿cómo estás?
La verdad es que sé perfectamente cómo te encuentras, porque hablamos a menudo y me lo cuentas. Y junto a tu cama del hospital, charlamos también de muchas otras cosas que nos interesan a los dos, como de nuestras esposas e hijos, o de motos.

Hoy quiero preguntarte cómo estás por un medio distinto. Quiero preguntarte una vez más por esa pierna que casi pierdes y que te están recomponiendo los médicos y cirujanos lenta y dolorosamente. Hoy quiero preguntártelo a través de nuestra revista predilecta de motos. Nuestra revista. Es la misma revista, hecha por, de y para moteros, en la que fuiste una vez probador invitado, y donde han sido tan amables de ubicarte una dirección de correo electrónico: cbarbera@alesport.com para que te escribamos.

Tienes el ánimo optimista. El camino será duro y doloroso. Sabes que será duro, pero confías en los encargados de velar por ti, confías en tu familia y crees en ti mismo y tus fuerzas. Lo veo en tus ojos. Llegarás al final del camino aunque la meta esté a más de un año.

Sabes que tus amigos y compañeros también estamos ahí para apoyarte, y me atrevo a decir que muchos otros, desconocidos y anónimos motoristas que leen estas líneas, seguro que te apoyan y te apoyarán. Por desgracia, habrá unos cuantos de ellos que conocen de primera mano el calvario que estás pasando, y seguro que agradeceréis que te dieran ánimos desde su experiencia.

Carlos, ánimo, recupérate. La familia, las motos... nos esperan.
¡Ánimo, Carlos!
Josep M., Vallès (Tarragona)